

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/154/2018
Identifikačné číslo spisu: 1117202465
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1117202465.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu JUDr. Y.H., trvalým pobytom v X., proti žalovaným 1/ GINN. PRESS, so sídlom v Bratislave, Ľubinská 18, IČO: 42 414 175, 2/ T.H., trvalým pobytom v X., 3/ G. P., trvalým pobytom v X., všetci zastúpení advokátom Mgr. Milanom Kantulákom, so sídlom v Bratislave, Na pažiti 19, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12C/7/2017, o dovolaní žalovaných 1/ až 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. júna 2017 sp. zn. 8Co/157/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovaného 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. júna 2017 sp. zn. 8Co/157/2017 vo výroku, ktorým odmietol odvolanie žalovaných 1/ a 2/ o d m i e t a.

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 27. júna 2017 sp. zn. 8Co/157/2017 vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/, ktorým odmietol odvolanie žalovaných 1/ a 2 a vo výroku, ktorým rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania z r u š u j e a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 14. februára 2017 č.k. 12C/7/2017-34 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovaným 1/, 2/ a 3/ uložil povinnosť odstrániť video „Opitá sudkyňa a V. syn“ z webového sídla www.takzetak.sk a odstrániť toto video zo sociálnej siete YouTube do troch dní od obdržania neodkladného opatrenia a zároveň im uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu. Rozhodol, že žalovaní 1/, 2/ a 3/ môžu podľa § 337 ods. 2 CSP podať proti žalobcovi žalobu vo veci samej, týkajúcu sa aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu, alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia s tým, že podľa § 337 ods. 1 CSP jej podaním sú povinní znášať právne následky vyplývajúce z CSP. Rozhodol tak podľa § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1 a 2 CSP s odôvodnením, že žalobca sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu, že na videu sa žalovaní 2/ a 3/ okrem iných podtém zaoberajú vcelku obsérne jeho osobou a jeho otcom L.H., o ktorom hovoria, že počas vojny prenasledoval na Slovensku Židov, oberal ich o peniaze a cennosti, či už ako úplatok alebo priamo a posielal ich do koncentračného tábora. Video „Opitá sudkyňa a V. syn“ je vulgárne a obsahuje vyhrážky násilím. Žalovaní 2/ a 3/ sa

priamo vyhrážajú násilím, vraždením v prvom rade rodiny K., ale aj všeobecne. Video má dĺžku viac ako tri hodiny a obsahuje urážky a klamstvá na jeho otca a urážky a vyhrážky na jeho osobu. Video očierňuje pamiatku jeho otca a dotýka sa aj jeho osoby, na jeho facebookovej stránke vyvolalo negatívnu diskusiu o jeho osobe. Pokiaľ sa nachádza legítimne na internete, ruší jeho koncentrovanosť na prácu, vyvoláva otázky známych. Vzhľadom na to, že v minulosti zastával dôležité ústavné funkcie, pozná množstvo ľudí, nevie, ktorí videu veria a ktorí nie, ale nie je schopný všetkým vysvetľovať, v čom a prečo je video nepravdivé. Stále vystupuje pravidelne v domácich i zahraničných médiách, je predsedom Slovensko - ruskej spoločnosti, a preto sa domáha odstránenia tohto videa z internetovej stránky žalovaných aj YouTube. Súd na základe žalobcom predloženého nosiča CD s videom označeným ako „Opitá sudkyňa a V. syn“, ako aj z textového prepisu uvedeného videa, považoval za osvedčené základné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, keď žalobca preukázal existenciu nebezpečenstva bezprostredne mu hroziaceho, najmä s ohľadom na vyjadrenia obsiahnuté v predmetnom videu, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na jeho právach chránených ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj na právach jeho nebohého otca L.H., chránených ustanoveniami § 15 a nasl. Občianskeho zákonníka, a to na práve na ochranu občianskej cti, súkromia, mena a prejavov osobnej povahy. Súd prvej inštancie dôvodil tým, že v európskom právnom prostredí je právo na ochranu osobnosti považované za jedno z najsilnejších práv a je prirodzené, že právo slobody prejavu mu musí ustúpiť. Právo slobody prejavu môže v demokratickej spoločnosti ustúpiť právu na ochranu osobnosti len vtedy, ak právo slobody prejavu zodpovedá naliehavej spoločenskej potrebe, je primerané sledovanému cieľu a dôvody pre zásah do osobnostných práv sú relevantné, dostatočné a preukázané. Podľa súdu v danom prípade tomu tak nie je, a preto dospel k záveru, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán. Pasívnu legítimáciu žalovaných mal súd v konaní preukázanú, žalovaný 1/ je producentom predmetného videa a žalovaní 2/ a 3/ majú autorské práva k predmetnému videu, keďže v ňom nielen účinkujú, ale zároveň ho natáčajú, pritom ich mená sú počas celého trvania predmetného videa uvedené v záhlaví.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaných 1/, 2/ a 3/ uznesením z 27. júna 2017 sp. zn. 8Co/157/2017 rozhodol tak, že a/ odvolanie žalovaných 1/ a 2/ odmietol, b/ napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, c/ vyslovil, že žalobca má právo na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovaným 1/, 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne v celom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že odvolanie žalovaných 1/ a 2/ posúdil ako odvolanie podané po lehote a preto ho podľa § 386 písm. a/ CSP odmietol. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že zásielky, ktorými sa žalovaným 1/ a 2/ doručovalo napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, im boli doručované prostredníctvom pošty a boli obom riadne doručené dňa 24. februára 2017, keď prevzatie zásielok potvrdili obaja podpisom na doručenke. Dňom 25. februára 2017 začala žalovaným 1/ a 2/ plynúť zákonom stanovená 15-dňová lehota na podanie odvolania, ktorá lehota márne uplynula dňom 13. marca 2017, keď koniec lehoty pripadol na sobotu 11. marca 2017, a v takom prípade v zmysle § 121 ods. 4 CSP posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň, t.j. pondelok dňa 13. marca 2017. Žalovaní podali odvolanie elektronicky, odoslané dňa 14. marca 2017, a taktiež písomne osobne podané na súde dňa 14. marca 2017, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty a teda oneskorene.

2.1. Odvolanie žalovaného 3/ posúdil odvolací súd ako podané včas a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP). Zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca osvedčil skutočnosti, ktoré v danej veci odôvodňujú nariadenie neodkladného opatrenia, keď predložením nosiča CD s videom označeným ako „Opitá sudkyňa a V. syn“ a taktiež textovým prepisom tohto videa osvedčil, že sú v ňom obsiahnuté urážlivé vyjadrenia na osobu žalobcu a jeho otca, vyhrážky, ktoré aj vzhľadom na použitie hrubých výrazov možno považovať za objektívne spôsobilé privodiť ujmu na právach žalobcu a jeho otca, a to práva na ochranu občianskej cti, súkromia, mena a prejavov osobnej povahy, ktoré sú chránené ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, čím dostatočne osvedčil existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy na právach žalobcu a potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu výkon práva slobody prejavu, vyjadreniami obsiahnutými v predmetnom videu, nie je primerané legítimnému cieľu, ktorý je podľa tvrdení žalovaných sledovaný týmto prejavom, a to spoločenská potreba, resp. požiadavka diskusie o veciach a osobách verejnému záujmu, pričom nepravdivosť týchto tvrdení by bolo možné posúdiť až po vykonaní dokazovania v konaní vo veci samej, avšak v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia možno aj túto skutočnosť v danom prípade považovať za dostatočne

osvedčenú žalobcom predloženými listinami, najmä kópiou ospravedlnenia denníka Práca. Na základe žalobcom predložených listín posúdil vyjadrenia v predmetnom videu ako objektívne spôsobilé ohroziť osobnostné práva žalobcu.

2.2. Za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku žalovaného 3/ týkajúcu sa nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, keď podľa jeho názoru v odôvodnení uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil ako po stránke skutkovej, tak aj po právnej stránke, a s poukazom na zodpovedajúcu právnu úpravu neodkladných opatrení obsiahnutú v ustanoveniach § 324 a nasl. CSP, vydané rozhodnutie dostatočne odôvodnil, keď z odôvodnenia je zrejmé, na základe akých úvah dospel k záveru, že sú splnené zákonom stanovené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, vysporiadal sa s pasívnou legitimáciou žalovaných v konaní a dostatočne odôvodnil aj neuloženie povinnosti žalobcovi podať žalobu vo veci samej tým, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Ustanovenie § 336 ods. 1 CSP neupravuje povinnosť súdu, ale len umožňuje v niektorých prípadoch súdu vo výroku uznesenia uložiť žalobcovi povinnosť podať žalobu vo veci samej, a preto námietky žalovaných týkajúce sa neuloženia žalobcovi tejto povinnosti, posúdil odvolací súd ako nedôvodné, a to aj vzhľadom na to, že žalovaní majú možnosť podať žalobu vo veci samej, o ktorej možnosti ich súd prvej inštancie v súlade s § 337 ods. 1 CSP poučil.

2.3. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaní sú pasívne legitimovaní v tomto konaní, žalovaný 1/ je producentom predmetného videa a žalovaní 2/ a 3/ sú v ňom účinkujúcimi, natáčajú ho, a majú teda autorské práva k videu. Za nedôvodnú preto považoval ich námietku, že nemajú reálnu možnosť odstrániť predmetné video a teda splniť nariadené neodkladné opatrenie a že súd prvej inštancie sa s touto skutočnosťou nezaoberal. Žalobca osvedčil možnosť odstránenia tohto videa predložením elektronickej odpovede s poukazom na odpoveď T. U. na dotaz žalobcu o odstránení videa. Žalovaní svoje tvrdenie o nemožnosti odstránenia videa a splnenia nariadeného neodkladného opatrenia žiadnym spôsobom nekonkretizovali a neosvedčili. Správne preto súd prvej inštancie konštatoval, že nariadeným neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú nápravu pomerov medzi stranami.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu v celom rozsahu podali žalovaní 1/, 2/ a 3/, prípustnosť ktorého vyvodzovali z ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keďže odvolací súd im nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvedenú vadu zmätočnosti videli v odmietnutí práva prieskumu prvoinštančného rozhodnutia v dôsledku chybného záveru odvolacieho súdu o zmeškaní lehoty na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Uviedli, že dňa 13. marca 2017 žalovaní elektronickými prostriedkami podali odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie, a svoje podanie nasledujúci deň 14. marca 2017 doručili súdu v listinnej podobe. Elektronické podanie odoslal žalovaný 2/ ako štatutárny zástupca žalovaného 1/ a zástupca žalovaného 3/ dňa 13. marca 2017 o 23:34 z adresy „T. na adresu podateľne súdu prvej inštancie (podatelnaosba1@justice.sk) a zároveň adresu podateľne odvolacieho súdu (podatelnaKSBA@justice.sk). Žalovaní tvrdili, že odvolanie podali včas, síce mimo pracovného času, avšak s poukazom na ustanovenie § 121 ods. 5 CSP lehota k podaniu odvolania bola zachovaná. Vzhľadom na uvedené navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vo výroku o odmietnutí odvolania žalovaných 1/ a 2/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaných uviedol, že odvolací súd rozhodol vo veci správne a dôsledne sa vysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami prípadu; navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaných zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné čiastočne zrušiť.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna

úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno takéto rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

7. Žalovaní tvrdia, že ich dovolanie je prípustné podľa § 420 písm. f/ CSP. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 41/2017, 3 Cdo 214/2017, 8 Cdo 5/2017, 8 Cdo 73/2018). Vzhľadom na to dovolací súd skúmal, či došlo k dovolateľmi tvrdenej vade zmätočnosti.

9. Judikatúra najvyššieho súdu už za právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 dospela k záveru, že o znemožnenie realizácie procesných oprávnení ide tiež v prípade procesne nesprávneho postupu súdu, v rámci ktorého sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci (odmietol podanie alebo zastavil konanie alebo odvolací súd odmietol odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup neboli dané (viď R 23/1994 a R 4/2003). Nadväzujúc na tento záver treba podľa súčasnej právnej úpravy za zásah do práva na spravodlivý súdny proces považovať nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, v rámci ktorého z určitého dôvodu odmietne odvolanie, i keď predpoklady pre taký postup neboli dané (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 98/2017, 8 Cdo 171/2017 a 8 Cdo 179/2017).

10. V prejednávanej veci dovolatelia napadli dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd v poradí prvým výrokom odvolanie žalovaných 1/ a 2/ odmietol, druhým výrokom napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil vo vzťahu k žalovanému 3/ a tretím výrokom rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania.

11. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu. Nakoľko v danom konaní sa jedná o prípad, keď bol podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania a následne vo veci nebola podaná žaloba, dovolací súd konštatuje prípustnosť podaného dovolania voči napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu.

12. Žalovaní 1/ a 2/ tvrdia, že k procesnej vade uvedenej v § 420 písm. f/ CSP došlo odmietnutím posúdenia ich odvolania z dôvodu jeho oneskoreného podania odvolacím súdom. Vzhľadom na dovolacie námietky žalovaných 1/ a 2/ najvyšší súd skúmal, či obsah spisu opodstatňoval záver odvolacieho súdu o oneskorenom podaní odvolania.

13. Podľa § 125 ods. 1 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

14. Podľa § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

15. Podľa § 121 ods. 2, 3, 4 a 5 CSP do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

16. Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

17. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo žalovanému 1/ a žalovanému 2/ doručené dňa 24. februára 2017. Posledným dňom zákonnej pätnásťdňovej lehoty na podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP) bol 11. marec 2017, ktorý deň pripadol na sobotu, a preto je posledným dňom lehoty najbližší pracovný deň - pondelok 13. marca 2017. V spise je na č.l. 58 založená emailová správa odoslaná dňa 13. marca 2017 o 23.34 hod. z adresy určená pre „podatelnaosba1@justice.sk, podatelnaKSBA@justice.sk, prílohou ktorej je 5 - stranové odvolanie žalovaných 1/ až 3/ proti uzneseniu súdu prvej inštancie zo 14. februára 2017 č.k. 12C/7/2017-34 (č.l. 59 - 63 spisu). Za ním je založená ďalšia emailová správa (č.l. 64 spisu) odoslaná z adresy T. určená pre podatelnaosba1@justice.sk, podatelnaKSBA@justice.sk a pripojené písomné vyhotovenie (originál) odvolania žalovaných proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktoré bolo podané osobne na tomto súde dňa 14. marca 2017 (č.l. 65 - 69 spisu).

18. Najvyšší súd vykonal prieskum a dospel k záveru, že obsah spisu vyvoláva pochybnosti o tom, či odvolací súd pri skúmaní včasnosti podania opravného prostriedku žalovanými 1/ a 2/ zohľadnil elektronické odoslanie predmetného odvolania dňa 13. marca 2017 o 23.34 hod., nakoľko v odôvodnení svojho rozhodnutia sa k uvedenej skutočnosti žiadnym spôsobom nevyjadril. Skutkové okolnosti vyplývajúce zo spisu však naznačujú, že toto elektronické podanie bolo urobené v rámci odvolacej lehoty (v jej posledný deň).

19. Vychádzajúc z ústavnoprávnych náhľadov Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré boli vyjadrené napríklad v jeho rozhodnutiach sp. zn. III. ÚS 331/04, II. ÚS 63/06, I. ÚS 118/07, IV. ÚS 324/07, III. ÚS 249/08, najvyšší súd už dávnejšie konštatoval, že ak záver o nedodržíaní zákonom ustanovenej procesnej lehoty na podanie opravného prostriedku nie je preukázaný mimo rozumných pochybností, treba vychádzať z predpokladu, že opravný prostriedok v zákonnej lehote podaný bol (porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 196/2009, 3 Cdo 226/2011, 3 Cdo 228/2011, 3 Cdo 196/2012, 3 Cdo 294/2013, 3 Cdo 38/2015). V danom prípade nebolo mimo rozumných pochybností preukázané, že odvolanie žalovaných 1/ a 2/ bolo podané po uplynutí odvolacej lehoty. Najvyšší súd so zreteľom na to konštatuje, že pokiaľ odvolací súd odmietol odvolanie žalovaných 1/ a 2/ ako oneskorene podané, dopustil sa procesnej vady zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, ktorá zakladá nielen prípustnosť dovolania, ale zároveň aj jeho dôvodnosť (§ 431 ods. 1 CSP).

20. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vo výroku, ktorým odvolanie žalovaných 1/ a 2/ odmietol zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

21. Žalovaný 3/ dovolaním (podané spoločne so žalovanými 1/ a 2/) napadol uznesenie odvolacieho súdu v celom rozsahu. Z obsahu dovolania (článok 11 a § 124 ods. 1 CSP) však jednoznačne vyplýva, že dovolaním napadol výrok (výrok I.) rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd odvolanie žalovaných 1/ a 2/ odmietol ako oneskorene podané. Vzhľadom na to, že navrhol zrušiť uznesenie

odvolacieho súdu vo výroku o odmietnutí odvolania žalovaných 1/ a 2/ a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, vychádzal najvyšší súd z toho, že dovolaním napadol výslovne výrok I. uznesenia odvolacieho súdu.

22. Prípustnosť dovolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné (objektívna prípustnosť dovolania je vymedzená ustanoveniami § 420 a § 421 CSP). Subjektívna stránka prípustnosti dovolania sa naopak viaže na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať dovolanie. Skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska objektívneho nasleduje až po skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania; pokiaľ dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie nie je subjektívne prípustné, nepristúpi už k skúmaniu prípustnosti dovolania z hľadiska ustanovení § 420 a § 421 CSP.

23. Zo znenia ustanovenia § 424 CSP vyplýva, že osobou oprávnenou podať dovolanie je predovšetkým strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Z povahy dovolania ako opravného prostriedku plynie, že opravný prostriedok nemôže podať osoba, ktorej práva nie sú narúšané. Na podanie dovolania je oprávnená strana konania, ktorá napadnutým rozhodnutím utrpela ujmu na svojich právach.

24. V danej veci súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovaným 1/, 2/ a 3/ uložil povinnosť odstrániť video „Opitá sudkyňa a V. syn“ z webového sídla www.takzetak.sk a odstrániť toto video zo sociálnej siete YouTube do troch dní od obdržania neodkladného opatrenia a zároveň im uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu. Odvolací súd na základe odvolania žalovaných 1/, 2/ a 3/ odvolanie žalovaných 1/ a 2/ odmietol, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a zároveň žalobcovi priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným 1/, 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne v celom rozsahu. So zreteľom na uvedené dovolací súd konštatuje, že uvedeným výrokom uznesenia odvolacieho súdu, nebolo rozhodnutie vydané v neprospech žalovaného 3/. Žalovaný 3/ podal dovolanie ako neoprávnená osoba vo vzťahu k odmietajúcemu výroku uznesenia odvolacieho súdu. Dovolací súd preto jeho dovolanie odmietol ako podané neoprávnenou osobou (§ 447 písm. b/ CSP).

25. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.